

Podzimní počasí

V **pondělí** ráno jsem neviděl nic. Venku byla mléčně bílá mlha. Boženka se podívala z okna, zívla a řekla: „Emilku, dneska se nikam nespěchá.“

A tak jsme zůstali v teple. Já v pelíšku, ona v županu s hrníčkem čaje. Jen rádio potichu hrálo, aby nám čas tiše plynul jako mlžné obláčky za oknem.

V **úterý** se na obloze ukázalo sluníčko. To podzimní – stále ještě hřejivé. Boženka otevřela okno a řekla: „To je na procházku, co říkáš?“ A tak jsme šli. Listí šustilo pod tlapkami, vzduch voněl zapomenutými jablky na větvích.

Ve **středu** byla zase mlha. Ale jiná než v pondělí. Tahle byla bílá a huňatá – jako by ji někdo uplácal z cukrové vaty. Boženka si vzala deštník „pro jistotu“ a já si pro jistotu vzal radost. A řeknu vám, že to byla tak hustá mlha, že jsem vůbec nevěděl, kudy jdeme. Potkali jsme sousedku s bílým pudlíkem, který se tvářil jako sněhulák.

Ve **čtvrtek** se na nás od rána usmívalo pro změnu sluníčko. Mělo co dohánět. Boženka postavila křeslo k oknu a usedla se slovy: „Dneska si uděláme pozorovací den.“ A tak jsme koukali – na ptáčky, na děti s aktovkami, na muže s deštníkem – a ten už nebyl potřeba. A já dostal piškot za to, že jsem vydržel neštekát na pošťáka.

V **pátek** pro změnu pršelo. Opravdu pršelo – tak, že by psa ven nevyhnal. Ale ven se musí, i kdyby tam nahoře vodu lili po kýblech. Boženka mě oblékla do mého pršipláště, sebe do dlouhé pláštěnky a vyrazili jsme. Po návratu jsme oba voněli jako mokrý koberec a radostně se vrhli každý ke svému – já do pelíšku, ona ke konvici s čajem. Osušili jsme se ručníkem, přikryli se dekou a usnuli.

V **sobotu** jsme celé dopoledne zase prospali. Déšť bubnoval na parapet jako starý bubeník a Boženka si přitáhla deku až pod nos. Já se stočil vedle ní. Prý „relaxační den“. Já bych řekl spíš „psí den štěstí“. Nikam se nemuselo, ven jen dvakrát. A za každou návštěvu zahrady jsem dostal piškot.

V **neděli** bylo chladno, ale krásně. Na stromě před domem seděl strakapoud a Boženka říkala, že prý „vytukává pozdrav stromu“. Když jsme se vrátili z procházky, Boženka udělala čaj s medem a lipovými květy.

Ten vám voněl! Boženka mi taky nabídla lžičku – a pak si vzpomněla, že pes med nesmí. Nevadí. Dostal jsem piškot. To už pak vůbec nic nevadí.